Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Tredje Aargang
1924

Sandheten - kundskapen,
dyden og troen er forenet

Utgit og forlagt av
A. Richard Peterson
Osterhaugsgaten 27 · Oslo

INDHOLD

Side

Ankomst og beskikkelse 27, 93, 317
Alle Israels ældster 42
April 6. 1830—1924 97
At forandre farve 185
Aftenstjernen 192
Arbeidet for tobakkens utryddelse i Armenien 219
Aandeverdenen 236
Abraham Lincolns bibel 284
Arendals gren 333
At motstaa daarlig indflydelse 352

Barnas avdeling 14, 30, 46, 62, 78, 94, 110, 126, 142, 158, 174, 190, 206, 222, 238, 254, 270, 286, 302, 318, 334, 350, 368
Bergens gren 72, 155, 203, 269, 285, 301, 316, 367, 380
Begravelse 91, 141
Bergens konferanse 99, 327
Belønningen 122
Beskikkelse 237

Dødsfald 11, 45, 61, 92, 205, 235, 269, 333
Den gode fader 16
Den høieste personlighet 52, 69
Det gode du vil gjøre 96
Daab 93, 125, 141, 157, 173, 237, 253, 269, 300, 317, 349
Den materielle ild 117
Det sædelige grundlag er absolut nødvendig 152, 161
Denne dag 160
Du vil finde hvad du søker 272
Den tomme plass 300
Den norske misjon 316

Et vidnesbyrd 77
En av Jesu Kristi Kirkes præsidenter 88
Et smukt eksempel 106
En søndagsskolelærers bøn 112
En kort beretning om Parley P. Pratt 123
En kjæk gut 143
Et 25-aars jubilæum (med billeder) 166, 180
Et maktens ord: «Ti, vær stil» 177
En ærlig forældreløs gut 192
En hyldest til mor 198
En amerikareise med forhindringer 268
Er frelse frit for alle? 271
Et følgeværdigt eksempel 295
En viktighet 313
Et monument til minde om præsident Anthon H. Lund 314
Et resultat av at holde visdomsordet 367

Fra Drammens gren 12, 25, 188
Fra Stavanger gren 13
Frelse for de døde 65
Fire gutter som holdt visdomsordet 172
Feilfri 175
Fra Hawai 179
Fremad 200

Side
Følgerne av at være ulydig mot Herren eller hans tjenere 202
Fra Trondhjems gren 204, 317
«Faldets» rette mening 298
Fredrikshalds gren 301
Fremgangen i misjonsmarken 315
Frelserens raad 331
For Jesu skyld 370

Godt nytaar 1
Giv akt, gutter 61
Guds vise hensikter med fremkomsten av Mormons bok 81
Guds naade evig 272
Guds svar 287
Glædelig jul 374

Hvor er din plads? 10
Hendes billede 31
Hvad piker skulle vite 63
Himmeltelegram 111
Høstløvets dans 127
Hatties nye haar 159
Hilsen til Zion 208
Hilsen til «Morgenstjernen» 320
Hvad kan standse al denne ødelæggelse? 358

I Getsemane 128
Ingen mellemhandlere 332

Jul i Norge 9
Joseph Smith hilset som en Guds profet 129, 145
Jesu fødsel og misjon 369

Kirkens ældste medlem i Norge 24
Kristiania grens søndagsskole 28
Kristiania grens første pionerer 38
Kristi enestaaende stilling som verdens frelser og forløser 49
Kom ihu at helligholde hviledagen 56
Kristiania gren 60, 157
Kjærlighet 105
Korrespondanse 107, 332, 365, 375
Kirkens halvaarlige konferanse 124, 173, 187, 205, 285
Korrespondanse fra Bergen 139
Korrespondanse fra Stavanger 186
Kjærlighetens hemmelighet 189
Kristiania grens sangkor 204
Kristiania konferanse 243
Kaldelser og beskikkelser 253, 269, 301
Kristiania halvaarlige konferanse 344

Lydighet mot præstedømmet 76
Løft dit hode 80
Lyngblomsten 352

Mors dag 33
Mor 42, 224
Min mor 47
«Morgenstjernen» 109
Misjonsrapport 125
Misbruker du Herrens navn 144
Misjonspræsidentens besøk i Drammens gren 156
Misjonspræsidentens reise til Røken 172
Misjonspræsidentens besøk i grenene 188, 203, 278, 315

Med Bergens grens sangkor paa sangerfærd til Haugesund og Stavanger 213

Side

Moder-navnet 225
Misjonspræsidentens reisebrev 267
Mænd som betaler tiende 355

Nytaarsnat 48
Narviks gren 349

Omvendelse 35

Prolog 32
Præstedømmets orden 43
Præsident A. Richard Peterson 89
Præsident Brigham Youngs misjon til England 100, 113
Paa hvilken dag var Jesus korsfestet 289, 305
Renhet 16
Religion 31
Reisebrev 121
Roms festligheter 239

Synd — verdslighet 29
Søndagsskolens program 45, 77, 109, 125, 157, 189, 221, 253, 285, 317, 349, 380
Salt Lake-besøkene 45
Stavanger gren 60, 333
Spurven 160
Sjeldne fødselsdage 282
Som forstander for Kristiania gren 300
Søndagsskolens værd 304

Tale av ældste Georg Albert Smith 3
Tale av ældste Melvin J. Ballard 17
Til mor 64
Tiendeloven 68
Tonernes indsats i menneskets liv 134
Tirsdag 20. mai 189
Tale av præsident Heber J. Grant 193, 209
Trondhjems halvaarlige konferanse 241, 341
Takkesang 256
Tale av ældste Orson F. Whitney 257, 274
Tak og farvel 279
Taarevasen 283
Tror du paa kvindelige misjonærer? 311
Tiende 321
Trondhjems gren 333
Tiende er en Guds lov 337
Til vore medarbeidere 348

Ungdomsforeningen 29, 89

Visdomsordet 58, 104
Vær altid aktiv i dit arbeide 75
Vis dig altid smilende 109
Vaaren 176
Vaarkonferansen i Bergen 1924 227
Værn om hjemmet 240
Veien til evigt liv 263
Vor siste reise 336

Ældste James E. Talmage vil avløse David O. McKay 298

Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

„Gjør det bekjendt over land og i by,
Herren har talet paany."

NR. 1 | 1 JANUAR 1924 | 3 AARG.

GODT NYT AAR!

Nu da «Morgenstjernen» begynder sin 3. aargang nytter vi ogsaa leiligheten til at ønske enhver av bladets læsere, søskende og venner, et velsignelsesrikt godt nytaar, og vi haaber ogsaa at «Morgenstjernen» i det nye aar vil bli mottat med den velvilje, som den har krav paa at faa, og at mange nye abonnenter vil komme til, ti uten en saadan støtte vil det være vanskelig at holde bladet gaaende.

I det forløpne aar, som nu er tilendebragt, har «Morgenstjernen» hat et alsidig og interessant stof og mange gode og opbyggende og lærerike artikler, baade fra indsendere og oversættelser, har været indtat i bladet som vi ogsaa haaber er blit læst med stor interesse, likesom vi ogsaa har avset en liten plass for barnene med en avdeling der er avpasset for dem, hvori enhver kan indsende sine bidrag i form av oplevelser, vidnesbyrd og barnehistorier. Vi har saaledes søkt efter beste evne at kunne tilfredsstille enhver av bladets læsere — voksne saavelsom barn.

Det vilde saaledes være i bladets interesse at enhver indsendte smaa artikler eller dikte til publikation og derved kunde knyttes til bladet som faste medarbeidere; ti skal foretagendet virkelig kunne lykkes helt ut at være et bindeled mellem kirken og dets medlemmer — som tanken egentlig var fra først av, da «Morgenstjernen» begyndte at utkomme — saa maa ogsaa dette samtidig støttes pekuni-

ært, hvis opgaven skal bli løst paa en tilfredsstillende maate.

Kontingenten for bladet er saaledes sat saa lavt som det med rimelig grund kan forlanges, og vi akter heller ikke at gjøre nogen forandring heri, skjønt bladet fra begyndelsen av har gaat med underskud, dog haaber vi at dette for en del kan rettes paa om abonnentantallet i det nye aar og fremover vil økes i nogen større grad, end hittil har været tilfældet. Abonnementsprisen her i Norge er kr. 6.00 og til Amerika 1 dollar pr. aar forskudsvis, likesom løse numre er at faa kjøpt for 0.25. Vi henstiller saaledes til alle distriktslærere i de forskjellige grene at virke for «Morgenstjernen»s fremgang og likeledes retter vi en velvillig opfordring til de, der maatte staa til rest med kontingent, at indsende samme snarest mulig. Adressen er som før: Osterhaugsgaten 27.

Saa vil vi da i al opriktighet haabe, at «Morgenstjernen» maa være et talerør for alle Israels barn i de kommende dage og at sandheten om dette store verk, der blev igjenskjænket jordens nationer ved profeten Joseph Smith, maa finde indgang og bli prædiket for hele menneskeslækten i disse de siste dager. Og med dette haab ønsker vi, at det nye aar 1924 maa bli et velsignet aar for alle kirkens medlemmer, og i særdeleshet for Norges land, dets regjering, konge og folk.

Redaktionen.

Jeg føler at graven ikke kan holde mig fangen. Jeg føler at 6 fot jord ikke formaar at gjøre det til nat hvor jeg er. La os leve i den synlige, men dog ogsaa i den usynlige verden.

Victor Hugo.

At ha sande venner og bevare deres venskap, er av større værd for menneskene, end timelig rikdom.

TALE AV

ÆLDSTE GEORG ALBERT SMITH

HOLDT PAA DEN 93. AARLIGE KONFERANCE

Jeg ønsker av mit ganske hjerte, at Herren vil velsigne mig og at de faa øieblikke jeg skal staa frem for eder, maa være til fordel for de tilstedeværende. Vi lever i en tid, da menneskene farer omkring i verden og opsøker alle ting, undtagen Guds ord, og at de sikkerlig finder hvad de søker efter. Det ser ut som den nulevende slekts høieste ønske er at finde noget nyt, enten det er opløftende eller ikke; det maa være noget forskjellig. De forsøker eksperimenter av alle slags, og mange av disse kommer tilbake paa dem selv. Vor himmelske fader ønsker, at hans barn skal være lykkelige. Han satte vore forældre paa denne jord, som var saa skjønt beredt for dem. Han befalte dem nøiaktig hvad de skulde gjøre, for at de kunne erholde glæden av samme og sa, at dersom de vilde lytte til hans lærdomme, vilde de bli lykkelige her og lægge grundvolden til evig lyksalighet. Fra tid til anden har han paamindet og eftertrykkelig git disse raad gjennem sine tjenere, profeterne. Like siden vore første forældre var sat i Edens have har der været en ond makt i bevægelse, som har ledet menneskenes sind i egoistiske retninger og faat dem til at tilfredsstille sine egne personlige lyster, uten at tænke paa om det gavnet dem eller ikke. Herren gav vore første forældre befalinger og bad dem at ha tro til Gud, og fra den tid til nu har de, som har hat tro paa ham, erholdt en evig belønning. De har glædet sig i at være velsignet med et tilfredsstillet sind og har nydt fred og lykke, som de ikke kunde ha faat paa nogen anden maate.

Troen og gjerningens bevægende aarsak.

Vi har hørt, at uten tro kan vi ikke tilfredsstille Gud. Det er den bevægende aarsak til al gjerning, og skriften er opfyldt av vidnesbyrd om troens makt. Det var Noah's tro som bragte ham istand til at bygge en ark, og som et resultat av at adlyde Herrens befalinger, blev han og hele hans hus frelste, mens de som manglet troen blev begravet i den

HISTORIAN'S OFFICE LIBRARY
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
17455

store flod. Det var ved troen at Lot og hele hans familie blev spart, da ild fra himmelen fortærte indvaanerne i Sodoma og Gomora og ødela de indvaanere som ikke hadde tro.

Beviser paa troens makt.

Da Daniel fortsatte at be aapenlyst til Israels Gud, stik imot en befaling hans fiender hadde utstedt, utelukkende for at ødelægge ham, blev han kastet i en løvehule og overladt til sig selv hele natten. Han visste, at hans himmelske far kunde bevare ham, og hans tillid var urokkelig. Den næste morgen gik kongen tidlig til løvehulen og fandt Daniel ilive. Hans tro hadde ladt de vilde dyr harmløse, og fik derigjennem kongens respekt. 3 hebræere, Shadrach, Meshach og Abednego, som nektet at tilbe et gyldent avgudsbillede, blev kastet i en ildovn, opvarmet syv gange sterkere end ellers. De stolte paa den levende Gud, og deres tro blev belønnet med, at deres liv blev bevaret. Ved tro kaldte profeten Elias ild ned fra himmelen, forat fortære hans offer, og kongen og folket blev overbeviste om, at Israels Gud var Gud, og ikke Baal. Det var ved tro, at Jared's broder og hans efterfølgere fik beholde sine fædres tungemaal ved Babels forvirring, og blev bragt til den vestlige halvkugle i den første undervandsbaat, som vi har nogen oplysning om. Det var en lignende tro der bragte Lehi og hans familie over havet, for at bosætte sig i det forjættede land, velsignet fremfor alle andre. Det var troen som bragte Jesus disciple til at taale den forfølgelse de led, og trods den motstand av jøderne, oprettet de Jesu Kristi Evangelium, som han hadde overgit til dem. Det var formedelst tro, at Joseph Smith gik ut i skogen og knælte ned for at bede. Født av gode forældre og opdraget i et virkelig kristeligt hjem, hvor han var indprentet med bibelens lærdomme, han trodde det løfte som staar i Jakobs brev 1. kap. 5. vers: «Dersom nogen av eder fattes visdom, han beder til Gud, som frit giver til alle mennesker og han bebreider ingen og det skal gives ham.» Saaledes i al ydmyghet adspurte han Herren, hvilken av disse kirker han skulde slutte sig til, og han var tilsagt, ikke at slutte sig til nogen

av dem. Jeg er ikke i tvil om, at han blev forbauset ved at høre, at ingen av kirkerne var ret. Skjønt han bare var ganske ung, blev han kaldt til at utrette et viktigt arbeide, dersom han vilde leve et rent og helligt levnet. Denne høist merkværdige erfaring var resultatet av tro, og denne unge mand saa himlen aapne sig for ham og han saa faderen og sønnen og lyttet til deres røst. Senere blev der git ham yderligere oplysninger og befalinger og det ledet til, at Jesu Kristi Kirke blev organiseret.

Resultatet av troen.

Folket i almindelighet var ikke tilfreds med de lærdomme som deres kirker lærte, men fordi de hadde mangel paa tro, var det ikke istand til at finde sandheten. Det vederfartes denne unge mand — ikke fuldt 15 aar gammel — boende i en ringe landsby, at prøve Herrens løfter og til at bli det første menneskelige væsen, efter flere aarhundreder, som visste, at faderen og sønnen har legemer som vore. Gjennem troen blev Joseph Smith istand til at frembringe Mormons bok, han oversatte den fra et gammelt sprok ved Guds gave og kraft. Ved tro var han istand til at sætte sig i forbindelse med himmelske væsener og modstaa fiendens fristelser. Under vor himmelske faders ledelse organiserte han kirken med apostle og profeter, i virkeligheten den samme organisation som fandtes i frelserens dage. Han mottok fra Johannes den døper det Aronske prestedømme, og Peter, Jakob og Johannes meddelte ham det høiere prestedømme, og han mottok derved fuldmakt at forrette i alle de embeder som er i Jesu Kristi Kirke. Det var gjennem tro at de mænd, som annammet ham som sin leder, blev istand til at motstaa den ondes angrep. De blev fordrevne fra sted til sted, forfulgt og bespottet, men mange av dem forblev tro indtil enden. De visste at Gud lever og at han vilde utstrække sin mæktige arm for at frelse dem. Skjønt faa i tal, midt iblandt de stater de bodde, stolte de paa, at Guds makt vilde holde dem oppe, dersom de vilde utføre sin del, og at den ondes makt vilde være ute av stand til at motsætte sig kirkens fremadskridende, som vor fader atter hadde oprettet paa

jorden, for at hans barn skulde bli frelst. Det var ofte vanskelig at overkomme de fristelser der kom til dem, men paa grund av troen paa Gud og en beslutning om at gjøre hans vilje, blev de istand til at utholde det. I kirkens tidligste virksomhet blev trofaste missionærer sendt til jordens nationer, for at si til alle folk: «Omvender eder, for himmerikets rike er nær,» behold alle eders dyder og alt det gode som er i eder, men lad os dele med eder den sandhet som er blit aabenbaret paany fra himmelen, saa at I kan øke den forvissning, I nu besidder, og faa fordel derav. Siden den tid har mange tusinde av herrens tjenere reist frem og tilbake paa jorden og forkyndt vor Frelsers universale middel for menneskenes sjælelige kvaler, hvis de bare visste det. I løpet av de siste arhundreder har Israel samlet sig og folk har kommet fra alle dele av verden, Esaias-profetien er gaat i opfyldelse og Herrens hus's bjerg er blit oprettet paa bjergenes top, og alle nationer samler sig dertil, mænd, kvinder og barn, ofte i fattigdom, og de har været villige til at forlate sit hjemland og sine kjære forat reise over havet og de øde marker, med den forvissning, at de er i Herrens varetækt. Slik har de fortsat at komme i 75 aar og til idag, utallige tusinder av Guds utvalgte sønner og døtre opløfter sin røst i taksigelse og pris for deres fædres tro, som vovet at søke først Guds rike og hans retfærdighet, med den forvissning, at alle nødvendige ting vilde tillægges dem senere.

Vore plikter formedelst vor tro.

Vi lever i en underlig tidsalder, da troen, som er nødvendig for menneskenes frelse, fattes i de fleste tilfælder av menneskenes barn. Igjennem denne konferanse har der været uttalt, at omtrent halve antallet av presterne i en stor menighet i Newyork, ikke var sikre paa Guddommeligheten om Jesus Kristus. Hvad er det som fattes disse? Det er den forsikring som medlemmerne av den sande kirke besidder, ved at tjene Gud. Menneskene forsmaar den oplysning, som er dem tilbudt — foruten løn og betaling — av mænd iklædt guddommelig myndighet, for at belære menneskene om de forutsagte velsignelser fra Her-

ren, som følger dem som tror, og hvor glade vi skulde fortsætte vore bestræbelser i utførelsen av de plikter som hviler paa os. Alle siste dages hellige skulle bøie sig for Herren, morgen og aften, og i fra dypet av sit hjerte utbryte i taknemlighet til sin himmelske fader for de dyrebare sandheter han har skjænket dem. Jeg haaber, at de som har mottat denne vidunderlige gave at tro, lever et saadant liv, at de kan beholde den. Om nogen av eder fattes tro, er aarsaken den, at I lever ikke efter Guds befalinger. De som ikke ærer og holder sabbaten hellig, mishager Herren. Det ser ut til, at der er enkelte personer som tænker, at dersom de gaar til et religiøst møte, eller utfører endel av den gudstjeneste, som er forlangt av dem paa søndagen, saa kan de frit delta i boldspil, i kino og andre forskjellige fornøielser, og allikevel fortsætte at nyte Herrens behag. Jeg sier til eder, at dersom de vedblir at utføre denne slags ting, vil medlemmerne av kirken tape sin tro og Guds aand vil trække sig tilbake fra dem. La os lære vore barn Jesu Kristi evangelium, og ikke helt overlate dette til kirkens organisationer. I vore ledige stunder, la os forklare til dem den fordærvelse eller skade som kan komme til dem. Skildre for dem det skjønne som følger et rent levnet. La os leve et saadant liv, at de kan se i os fordelen opnaadd ved at leve for Herrens evangelium. La vore hjem være forsamlingsplassen til familien, som Gud har velsignet os med, at vi kan gjøre vore hjem til et helligt sted for vore kjære, ved selv at være i selskap med dem, under en himmelsk indflydelse. Det er vor faders verk. Han har alle tider ønsket frelse for sine barn, og har tilbudt alle mennesker Jesu Kristi evangelium, foruten penge og uten løn. Hvor taknemlig vi skulde være, som har hørt røsten av den gode hyrde. Vi har været istand til at forstaa budskapet, og har blit delaktig i velsignelserne.

Ydmyghetens vei er sikkerhetens vei.

Jeg er glad for gjestfriheten i eders hjem, og for den venlighet I beviser mig og mine brødre, naar vi besøker eder fra tid til anden. Paa mit besøk i missionsmarken har jeg glædet mig i utviklingen av eders sønner og døtre,

og for den tiltagende styrke i troen, grundet paa lydighet til Herren. Det behager vor himmelske fader at se os hengi os selv i vore forskjellige respektive plasse, hvorved vi kan fortjene livets fornødenheter. Sommetider møter vi gjenvordigheter og er bragt ansikt til ansikt med vor udyktighet i at utføre noget, foruten Guds hjælp. Men om vi ydmyger os selv og sætter vor tillid til Herren, vil han ikke forsake os. Den sikreste vei for medlemmerne av Jesu Kristi Kirke er at være ydmyg.

Formaninger.

Mænd vær gode til eders hustruer, hustruer vær venlige til eders mænd, forældre elsker eders barn, og beskyt dem alle vegne. Barn ære eders fædre og eders mødre, at I skulle leve længe i det land, som Herren har git eder. La os vise vor taknemlighet til vor himmelske fader, for de mange velsignelser, han har git os, formedelst vort retfærdige liv. Vi vil bli fristet, men la os motstaa den listige fremadskriden av den onde, og undgaa de skikke og vaner som leder os bort fra den rette vei. La os motarbeide den onde med al vor makt, og fornye den beslutning, at bli værdige Guds sønner og døtre. La os bede og understøtte dem, som Gud har kaldt til at præsidere over os. La os sætte et eksempel for verden av retfærdighet, som vil prædike evangeliet, som det aldrig har været prædiket i alle de aar, som har været henrunden. Dette er vor mission, og det er i sandhet et privilegium som vi skulle skatte. Vi skulde leve saadan, at vor tro kan helbrede syke og motstaa den haand som vor salighets fiende utstrækker iblandt os. Vi skulde uophørlig bede for alle vore faders barn, at de maa vende sig fra sine forkjærte veie. Vi skulle ihukomme de trofaste hellige, som er adspredt iblandt nationerne, og bede, at Gud maa aapne en vei, at de maa bli friet ut, før den forfærdelige dag, da jorden skal bli ødelagt av plager. Med andre ord: la os være virkelige tjenere for Gud, gjøre vore plikter i alle ting, saa vi kan motta de velsignelser han har lovet de trofaste, og at vi maa erindre dette, er min ydmyge bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

JUL I NORGE

Igjen er julen kommet. I likhet med sist jul gaar man og undrer sig over hvad man faar i julepresent. Barna gaar i stadig angst for at de ikke skal faa den længe ventede «Sparkstøtting» eller «Meccano», og selv de voksne har saa meget av barnenaturen i sig, at de ganske sikkert blir skuffet hvis presenten uteblir, bare fordi det er tradition. Forresten en vakker skik, og ingen kan vel tænke sig en jul uten disse kjendte kjære ting, som faar barnas øine til at straale og de voksnes til at dugges ved erindringen om en lykkelig barndom.

Tiden er uforanderlig, men menneskene forandrer sig. Det ser ut som om julen ikke har den betydning og den plass i menneskenes sind og tanker som før, og et faktum er det, at det har gaat med julen som med saa mange andre ting her i verden: den er druknet i materialisationens bundløse dyp. Dette grumme uhyre, som har lagt øde saa mangen vakker skik og mange skjønne illusioner, som om de ikke hadde anden berettigelse, dog hjalp til at stimulere og opelske det gode hos mennesket.

Ser man paa den situation som hersker idag og sætter den i forbindelse med julen, kan man vel ikke frigjøre sig for, at en varm bølge av taknemlighet stiger op i en mot et naadigt forsyn som lot os fødes i et land, som har været spart for krigens og sultedødens rædsler, at vi ogsaa denne jul fra dypet av vort hjerte kan synge: «Glade jul, hellige jul. —

Mennesket lider idag over hele verden. I enkelte nationer bygger man op nye byer paa de ruintomter som jordskjælv har efterlatt sig. I andre land klumper man sig sammen i klynger og stirrer mot det frykteligste av alle spøkelser: *Sulten.* Ja hvor mange gruer ikke for «julefesten» iaar ogsaa.

Siste Dages Hellige! Har I tænkt paa hvor priveligeret I er fremfor andre? Hvem av de forskjellige kirkesamfund har anledning til at feire jul iaar uten at der paahviler dem et tryk av vemod over en broder eller søster, som ingenting har at feire jul med. Ingen i Jesu Kristi Kirke av

Siste Dages Hellige behøver at sulte eller fryse *i denne søte juletid.*

Evangeliet slik som det fremstilles for os i «mormonismen» aapner os saa mange muligheter og visse forpliktelser som heller ikke maa tapes avsyne. Ingen er vel i tvil om, paa hvilken maate man skal høitideligholde denne vor frelsers og forløsers fødselsdag! La vort liv bli ham en værdig geburtsdagspresent. Gjør vi det kan vi trygt synge:

Lovet være den Herre Krist
at du menneske vorden est,
født av en jomfru ren og skjær
glædelig hilst av Himlens hær.

Norge er deilig og den norske jul er vakker. Jeg er saa glad hver — — — — —

Henry Larsen.

Hvor er din plads?

Hvert et menneske er som en sten i den store tempelbygning. Nogen sten er glasserte facadesten, andre hjørnesten eller overligger, nogen sitter paa solsiden, andre paa skyggesiden, atter andre har faat sin plads helt inde i muren og sees slet ikke utefra. Men hver sten har faat sin bestemte plads at utfylde, og bygherren ser og kjender hver sten, stor eller liten. Saa meget som et menneske er værd i Guds øine, saa meget er det værd.

Gudløshet er som et tyndt dække av is. Det kan maaske til nød bære en enkelt. Men naar hustru og barn, familie og samfund skal gaa paa det, falder de igjennem og alle styrter i dypet. *Van Oertzen.*

Jo hetere botens taarer, desto helligere hjertet blir, og jo helligere hjertet blir, desto hetere botens taarer.

Løhe.

DØDSFALD

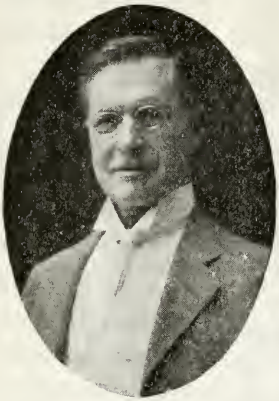

Det er med vemod og stor sorg at meddele, at den norske mission har tapt en tro og pliktopfyldende arbeider i Herrens vingaard, nemlig ældste Mikael O. Frøisland. Og den samme sorg og deltagelse vil ogsaa bli mottat av hans familie, samt slekt og venner i bjergenes dale. Det var kun en kort tid han fik lov at virke for sandhetens sak her i Norge, idet han blev kaldt som missionær av apostel David O. McKay 27. august 1923 og beskikket til arbeide i Bergens konference. Det egentlige formaal for sin reise til Norge var at opta slektregister og besøke sine slektninge og til dette sit virkefelt ankom han og hans hustru til Bergen 21. juni. — Ældste Frøisland var meget dyktig i at samle søskende og opvække dem til større interesse i evangeliet, og ved dette sit arbeide fik han mange venner, baade blandt gamle og unge, som nu undersøker evangeliet, og han var ogsaa høit elsket av dem der forstod hans hjertes opriktighet. Han var en elsker av retfærdighet og hatet tanken paa synd; ti hans hjertes hele attraa var at forfremme Jesu Kristi evangelium, og arbeidet tidlig og silde, aldrig sviktende sine plikter. Hans trofasthet og kjærlighet for sine medmennesker skal ikke bli ubelønnet av hans himmelske Fader. Han arbeidet nogen dager i Stavanger og blev pludselig angrepet av lungebetændelse og døde en uke senere.

Ældste Frøisland var født den 4. oktober 1851 i Norge, og emigrerte til Utah for 25 aar siden, og hans familie, som bestod av hustru og 9 barn, reiste saa over til ham til forskjellige tider. Han var interessert i skrædderfaget det meste av sin tid over i Utah. Han var en ivrig kjæmper for sandhetens sak og arbeidet baade for levende og døde.

Søster Frøisland var med ham til det sidste. Han er nu gaat til sin hvile, men vil opstaa paa opstandelsens mor-

gen iklædt herlighet og ophøielse. Hans jordiske tabernakel vil bli sendt hjem til Salt Lake City den 11. januar hvor begravelsen vil finde sted.

O brødre, la os henrykt smile
La ikke taaren flyte mer!
Ti hvad er død? Naturens hvile
For det forkrænkelige ler.
Messias ved Guds høire haand,
Hans røst vil sprænge gravens baand.

Hvi sørge I? O blid er døden,
Naar kjærlighet i hjertet bor.
At samles hist i morgenrøden
Av den celestiale jord.
Hver trofast sjæl vil frelse faa,
Med seirens guld paa graven staa.

En salig røst i kampen vindes,
Skjønt ofte briste ømme baand.
I nye verd'ner rikdom findes,
Som aapnes for den frie aand.
Stolt den celestiale glans
Om graven slaar sin straalekrans.

Fra Drammens gren.

Søster Anna Marie Hedemann avgik ved døden den 22. november paa Geistad sanatorium i Lier, og onsdag den 28. reiste missionspræsidenten og nogen av avdødes slekt til Drammen for at overvære begravelsen. som foregik fra kapellet paa gravlunden. Møtet begyndte klokken ½12, ledet av grensforstander Ingvald Johansen og aapnet med salmen «O min Fader du som troner». Bøn av ældste Niels Olsen. Ældste Ingvald Johansen talte til de tilstedeværende opmuntrende ord og fremholdt den avdødes gode karakter, hendes eksemplariske liv, værdig til efterfølgelse, og at hun var en ivrig kjæmper for sandhetens sak. For

mange aar stod hun i Drammens sangkor, hvor hun fandt glæde i at synge Zions sange. Hun annammede evangeliet den 9. juli 1896 og var trofast til enden.

Missionspræsidenten gjorde forsamlingen opmerksom paa Frelserens ord til Nikodemus: «Uten nogen blir født av vand og aand, kan han ingenlunde indkomme i Guds rike.» Daaben er porten til Guds rike, og ingen anden vei er beredt av Gud. Tilslut blev salmen: «Nærmere Gud til dig» avsunget, og taksigelsesbøn av ældste Ingvald Johansen.

Ved graven blev salmen: «Ta det sorte kors fra graven» avsunget og graven blev indviet av missionspræsident A. Richard Peterson, hvorefter salmen: «O Fader lad mit hjerte faa» avsunget. Omkring 30 i antal, slekt og venner, forsamledes i Karoline Rydbergs hjem, en søster av den avdøde. Tiden blev benyttet til sang og forfriskninger servertes.

Fra Stavanger gren.

Følgende indlemmedes i kirken ved daab: Julie Martinusen, Jens Gjelstin, Einar Berg, Bertha Berg, Daniel Thorgensen, Bernhard Andersen, Hjalmar Leonard Dagsland, Ingeborg Dagsland, Pauline Møller Dagsland, Edvind Kristoffer Klaagh, Bertha Sahaug Klaagh. Ældste Henrik Andersen utførte daaben og haandspaalæggelse av ældste M. O. Frøisland og ældste Henrik Andersen.

*

Broder Theodor Thorgesen, født den 3. juli 1867, døbt den 29. april 1913, avgik ved døden den 7. desember 1923 av lungebetændelse i Stavanger. Han efterlater sig hustru og 11 barn, hvorav 5 er i Amerika. Broder Thorgesen var en hengiven mand og en kjærlig far, og opriktig og ærlig mot sine medmennesker.

BARNAS AVDELING

FRA PLOGGUT TIL PROFET.

En kort skildring av profeten Joseph Smiths liv
av ældste William A. Morton.
Oversat fra originalen av Borghild Nielsen.

11. Guldplaterne vises til tre vidner.

Paa denne tid kom to av Josephs brødre, nemlig Samuel H. og Hyrum paa besøk til Joseph. Det glædet ham at se sine brødre igjen, og han talte en lang tid med dem. Han fortalte dem om døperen Johannes' besøk. Dette himmelske sendebud hadde git ham og Oliver Cowdery myndighet til at døpe menneskene til syndernes forlatelse. Han og Oliver var nu døpte.

Joseph bad sine brødre at bede til Herren herom og de gjorde saa. Herren gav dem et vidnesbyrd om, at hvad Joseph fortalte dem, var sandt, og de blev begge døpte.

Joseph var meget fattig paa denne tid, saa han hadde lite penger til at opholde sin familie med. Han tænkte derfor at han maatte gaa og faa noget arbeide.

Netop da blev der sendt ham hjælp. En godhjertet mand som het Joseph Knight, og som bodde i New York, hadde hørt om profeten. Han kom nu for at besøke ham, og han forsynte ham med mat. — Straks efter fik Joseph besøk av en ung mand som het David Whitmer. Han kom med et budskap fra sin far, Peter Whitmer, der bodde i Fayette, Seneca county, New York. Han hadde ogsaa hørt om profeten, og om den forunderlige bok han holdt paa at oversætte. Han indbød Joseph og Oliver til sit hjem, hvor de kunde fortsætte deres arbeide, og han vilde opholde dem frit, og se til, at intet ondt skulde hænde dem.

Joseph blev meget taknemmelig for dette venlige tilbud og sa, han vilde komme. Han og Oliver gjorde sig færdige til at flytte til Fayette. Men Joseph tænkte paa guldplaterne, der gjerne kunde bli røvet fra ham paa veien. Da kom engelen Moroni til ham og sa, at han skulde ta vare paa platerne.

Efterat Joseph hadde været i Whitmers hjem en kort tid, gik han ut i haven. Her møtte han engelen Moroni og mottok platerne med de hellige optegnelser av ham igjen. Whitmers familie var meget venlige mot Joseph og Oliver. De fortalte om dem til deres naboer og bad dem komme og besøke dem. Joseph fortalte dem om de store ting som Herren hadde gjort. Nogen av dem trodde ham og blev døpte.

En dag sa Herren til Joseph, at tre vidner skulde se platerne. Disse mænd var Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris. Disse blev alle meget glade ved at høre dette. Joseph tok disse tre mænd med ut i skogen, og her bad de alle til Herren, men de fik ikke svar paa deres bøn. De bad da igjen, men uten at faa svar. Da sa Martin Harris at det var for hans skyld de ikke blev bønhørt. Herren var ikke helt tilfreds med ham, fordi han hadde brudt det løfte han gav Joseph. Harris forlot brødrene, og han var meget bedrøvet. Han gik til et sted for sig selv for at bede Herren at tilgi ham. Efterat han var gaat bad de andre atter til Herren. Mens de holdt paa dermed kom et sterkt lys over dem, og engelen Moroni stod foran dem. Han hadde med sig guldplaterne, Urim og Thummim. — — Det himmelske sendebud vendte bladene over ett for ett, undtagen den del som var forseglet. Brødrene saa indgravningerne som var paa dem. Mens de saa paa platerne, hørte de en røst fra himmelen. Det var Herrens røst. Han sa til dem at optegnelserne var sande, og at de var rigtig oversat. De blev anmodet om at bære vidnesbyrd til verden om hvad de hadde set og hørt.

Derefter gik Joseph til Martin Harris, og de bad sammen. Deres bøn blev besvaret. Engelen kom og viste platerne til Martin. Han hørte ogsaa røsten fra himmelen. Han faldt ned paa sit ansikt og ropte grætende: «Det er nok! Mine øine har set! Mine øine har set!»

Disse tre vidner gik nu sammen med profeten til Peter Whitmers hjem. Du kan finde deres vidnesbyrd og otte andres først i Mormons bok. (Fortsættes).

RENHET!

Ren, som de reneste tanker,
Bløt, som de bløteste fjær,
Drysser fra skyernes banker
Sne over marker og trær.

Hvit, som det hviteste hvite,
Skjøn, som en glæde fra Gud,
Ligger nu jorden saa vide,
Smykket som himmelens brud!

Si mig, hvad vil du hernede
Lysklædte hilsen fra sky?
Bød man dig jorden at klæde,
Stille dens liv at gi ly?

Her vil du av smudset du plettes,
Her vil din hvithet bli graa,
Her vil din hvithet utslettes,
Her vil din renhet forgaa!

Den gode Fader.

Gud er en god Fader. Han sætter os alle paa de steder hvor han ønsker vi skal arbeide, og dette arbeide kan med rette kaldes «vor Faders hus». Han vælger arbeide for alle mennesker hvilket vil være en glæde for dem om de utfører det i ydmyghet. Han gir os altid styrke nok og forstand nok til at utføre hvad han ønsker av os. Enten vi da kjeder os eller fornøier os over det, kommer an paa os selv. Og vi maa altid erindre i hvadsomhelst vi gjør, at vi kan ikke tilfredsstille Ham, hvis vi ikke selv er fornøiet. (Fra «Juvenile Instructor»).

INDHOLD:

Godt nyt aar! — Tale av ældste Georg Albert Smith holdt paa den 93. aarlige konferance. — Jul i Norge. — Dødsfald. — Fra Drammens gren. — Fra Stavanger gren. — Barnas avdeling. — Renhet. — Den gode fader.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Kr.a.
OTTO STENERSENS BOKTRYKKERI
KRISTIANIA